

ת"פ 35802/03/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו דיה

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 35802-03-20 מדינת ישראל נ' אבו דיה (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשמים		מוחמד אבו דיה ע"י ב"כ עוה"ד פארס בריק מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, **בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); בעבירת גניבה-עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; ובעבירת היזק לרכוש במזיד- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.**
2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ביום 25.2.20 בין השעות 7:00 עד 16:30, התפרץ הנאשם אל בית המתלוננים בכוונה לבצע גניבה, באופן ששבר את המשקוף ואת דלת הכניסה ונכנס לדירה. במעמד זה נשא ונטל הנאשם מתוך חדר השינה בבית, שרשרת יהלום, 2 שרשראות מזהב, שני צמידים מזהב, עגילים ושעון עם רצועת עור (להלן: "הרכוש"). שווי של הרכוש כ-20,000 ₪.
3. הצדדים טענו לעונש בפניי.
4. התיק נקבע למתן גזר דין ליום 10.6.21. עובר למועד זה שוחרר הנאשם ממעצרו ומאז לא התייצב למתן גזר הדין בעניינו. מאז נותק הקשר עם סנגוריו ולמעשה נעלמו עקבותיו. על פי החלטה מיום 12.9.21 שוחררה הסנגוריה הציבורית מייצוגו של הנאשם. אחר כחצי שנה במהלכה הוצאו צווי הבאה חוזרים אך לא אותר הנאשם, ניתנה הוראה על התליית הליכים בעניינו.
5. ביום 16.8.22 הוגשה הודעה בדבר איתור הנאשם ומעצרו בתיק אחר. על פי החלטה מאותו מועד חודשו ההליכים כנגד הנאשם ומונתה סנגוריה ציבורית להמשך ייצוגו בתיק.
6. בדבריו לבית המשפט הנאשם הסביר כי לא התייצב לדיוני מתן גזר בעניינו והקשר בינו לבין הסנגור נותק, שכן ירו ופגעו בו ובשל פציעותיו אושפז למשך חודשיים. לפני כארבעה חודשים נעצר בגין אישום אחר.

הערכים המוגנים

7. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות להגנה על הקניין והרכוש וזכות האוטונומיה של האדם בביתו מבצרו. כן פוגעים מעשי הנאשם בזכות האדם לפרטיות, למוגנות ולביטחון. שעה שמבוצעות עבירות רכוש בביתו של אדם ובפרט בחדר השינה השמור והמוצנע של האדם, אזי מופרים השקט הנפשי והשלווה ותחתם מלווה פחד כי במקום הפרטי והמבוצר ביותר מועד רכושו לפורענות.

8. עבירת ההתפרצות לדירת מגורים הוכרה, לא אחת, כאחת מעבירות הרכוש הפוגעניות ביותר בתחושת הביטחון של האזרח (רע"פ 3565/20 צביקה לביא נ. מדינת ישראל (14.6.20)). הפסיקה הכירה זה מכבר בפגיעה בקשת ערכים מוגנים בעקבות ביצוע עבירות התפרצות, מעבר לפגיעה הרכושית והקניינית. בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ. אורן אואזנה ואח' (מיום 31.12.08), נפסק,

"אין צורך להכביר מילים על נפיצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש, כדוגמת זו שביצעו המשיבים. לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות, לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין המדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון ממלאת את לבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם".

מתחם הענישה

9. חומרת מעשי הנאשם נלמדת לאור שבירת משקוף הדלת ואת דלת הכניסה לצורך הכניסה לדירה, כמו כן שוויו של הרכוש שנגנב אינו מבוטל. מעשי הנאשם בוצעו תוך השקעת מאמץ וזריעת הרס. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הנו מלא.

10. מעשי הנאשם מחייבים תכנון.

אמנם לא הוכח תכנון ארוך טווח ואולם עצם החדירה לרשות הפרט לצורך ביצוע גניבה, תוך שבירת משקוף הדלת כרוכה בתכנון גם אם ספונטני וקצר; מעצם הפריצה בשעות בהן איש אינו בבית, תוך שבירת דלת הכניסה ובאופן שהיה על הנאשם לבדוק, להיערך מראש ולתכנן את צעדיו. הנאשם השקיע מאמץ לצורך ביצוע הפריצה. לא מדובר במצב בו קיימת "פריצה הקוראת לגנב".

11. בדבריו הנאשם טען לנסיבות ביצוע העבירות על רקע המצב הכלכלי בתקופת הקורונה.

12. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק ממוני בשווי של כ-20,000 ₪ בשל גניבת תכשיטים יקרי ערך מסוג שרשרת יהלום, 2 שרשראות זהב, שני צמידים מזהב, עגילים ושעון עם רצועת עור. עוד ובעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק למשקוף הדלת ולדלת הכניסה.

אין חולק, כי הרכוש שנגנב לא הוחזר לבעליו.

13. המאשימה עותרת למתחם ענישה בעניינו של הנאשם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

א. ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נגד פסחוב (מיום 2.5.13) בגין עבירת התפרצות אחת למגורים בצוותא, על דרך פתיחת דלת הכניסה ובלא שבוצעה גניבה לנוכח המצאו של אדם בבית, הוחמר עונשו של נאשם רצידיביסט בעבירות רכוש כך שחלף 12 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על הנאשם בערכאה קמא הוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. נקבע, כי מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל הנו סביר בנסיבות אותו עניין.

ב. ת.פ. 35854-12-15 מדינת ישראל נ. דהן (מיום 20.6.16) בין עבירת ניסיון התפרצות לבית מגורים, נקבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. הופעלו מאסרים מותנים כך שבסך הכל נדון הנאשם ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 8399-15 קדוש נ. מדינת ישראל (מיום 19.5.16) בגין ביצוע עבירות התפרצות לדירת מגורים כדי לבצע גניבה, גניבה והיזק לרכוש במזיד נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין ועל אף המלצות שירות המבחן לבכר ענישה טיפולית שיקומית אשר במסגרתה יוטלו על המבקש מאסר על תנאי, צו מבחן ושל"צ, נדון המבקש נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 20,000 ₪. ערעור ובר"ע נדחו.

יתר גזרי הדין אליהם מפנה המאשימה לא פורסמו או לא אותרו על ידי.

14. הסנגור עותר למתחם ענישה הנע בין 4-8 חודשי מאסר בפועל בנסיבות העניין. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה הסנגור לע"פ (מחוזי י-ם) 27721-03-14 מדינת ישראל נ. איתמר בן אבו (מיום 8.5.14) באותו עניין ובגין שתי עבירות התפרצויות ועבירת גניבה נדון נאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נקבע

מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. בית משפט שלערעור מצא שלא להתערב בגזר הדין וכי אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת, הגם שקבע ביחס למתחם כי **"ניתן היה לקבוע בגדרו של מתחם זה רף מרבי גבוה יותר"**.

15. מדיניות הענישה הנוהגת נלמדת גם מת"פ 32431-12-19 מדינת ישראל נ. חוראני (7.5.20) אשר ניתן לאחרונה, שם קבע בית המשפט מתחם עונש הולם לנאשם, בגין ביצוע עבירת ההתפרצות לבית מגורים בצוותא והיזק לרכוש במזיד בצוותא, הנע בין 4-18 חודשי מאסר. באותו מקרה בנסיבות בהן הופעלו מצלמות אבטחה ולא התממשה המזימה לגנוב הוטלו על הנאשם בעל עבר פלילי 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לצד הטלת מאסר על תנאי וקנס.

16. אפנה גם לתפ (עכו) 47592-08-18 מדינת ישראל נ. אלכסנדר קורקטור (3.7.19) אשר ניתן על ידי. באותו עניין נקבע מתחם ענישה הולם בגין עבירות התפרצות וגניבה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. על גזר דין זה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה, עפ"ג 25019-06-19.

17. **בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירה בענייננו, ביצוע פריצה אחת תוך שבירת משקוף הדלת והדלת וגניבת רכוש יקר ערך, מוצאת אני לאמץ את המתחם לו עותרת המאשימה. יש לקבוע, כי מתחם הענישה נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

18. הנאשם יליד 1982.

19. הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות קודם שמיעת ראיות, בכך חסך זמן שיפוטי יקר.

20. לנאשם עבר פלילי רלוונטי. על פי גיליון הרשעות של הנאשם (ת1), הורשע לאחרונה בת"פ 11530-09-20 בעבירת התפרצות וגניבה והפרת הוראה חוקית. בעקבות הרשעתו זו, על פי גזר דין מיום 8.4.21 נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל. ביום 17.5.2015 נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בת"פ 16076-02-15 בגין ניסיון לתקיפת אדם לשם שוד בתנאים מחמירים. בעברו של הנאשם עבירות רכוש נוספות והרשעות בעבירות נוספות.

21. עברו של הנאשם מלמד, כי הנו חוזר ומבצע עבירות רכוש. בעניינו של הנאשם לא נתבקשה עריכת תסקיר ולא הוצג כל אפיק שיקומי. לא הונחו בפני מאמציו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה. הרכוש הגנוב כאמור, לא הושב לבעליו.

22. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, תוך גרימת היזק לרכוש ושבירת משקוף ודלת הכניסה וביצוע גניבה שלא

הושבה, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו של הנאשם, לצד עברו הפלילי והעדר אפיק שיקומי בעניינו יש לקבוע כי מקומו של הנאשם הנו בחלקו הבינוני של מתחם הענישה.

פיצוי כספי למתלוננים

23. אין חולק, כי הרכוש הגנוב מעולם לא הוחזר לנפגעי העבירה. למתלוננים נגרם נזק כספי ועוגמת נפש של ממש.

24. סעיף 77 לחוק העונשין קובע,

77. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

(ג) לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.

(ד) הורה בית משפט כי פיצוי שהנאשם חויב בו לפי סעיף זה ישולם לשיעורין, והנאשם לא שילם את אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת החוב לפירעון מיידי.

25. בשים לב לחומרת המעשים ולנזקים שגרם הנאשם, מוצאת אני כי יש להורות על פסיקת פיצוי למתלוננים בסך 10,000 ₪. גם אם שוויו של הרכוש הגנוב בו הודה הנאשם נאמד על דרך האומדנא, כטענת הסנגור, על סמך הערכת המתלון, הרי הודאת הנאשם, בכתב האישום קובעת בפני בית המשפט את שוויו של הרכוש כעובדה מוסכמת. על בית המשפט להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם בקובעות את הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי, להבדיל מהשתת הפיצוי בהליך אזרחי במידה ויתקיים.

מאסר על תנאי

26. לטעמה של המאשימה בעניינו של הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 9 חודשים שהנו בר הפעלה. לטעמו של הסנגור, במועד ביצוע העבירות לא היה תלוי ועומד תנאי בר הפעלה כנגד הנאשם. המחלוקת בין הצדדים נסובה על תחשיב מועד שחרורו של הנאשם ממאסר בו שהה בעקבות הרשעתו וגזר דין בהליך קודם בו הורשע בת"פ 45009-07-14 ותחילת מועד התנאי לאורו.

27. על פי תדפיס מידע פלילי (ת/1) נדון הנאשם ל27 חודשי מאסר בפועל בת"פ 45009-07-14 מיום 16.9.14. עיון בגזר דינו של הנאשם באותו עניין (הוגש וסומן ת/2) מעלה, כי במסגרת זו הוטל על הנאשם בין

היתר ובנוסף, מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על "אחת מהעבירות בהן הורשע ועל כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב". אין חולק, כי במקרה זה מועד תחילת התנאי הנו מתום ריצוי מאסרו של הנאשם בעקבות הרשעתו זו.

28. למעשה על פי ת/3 מועד כליאת הנאשם בפועל בעקבות הרשעתו בת"פ 45009-07-14 הנו מיום מעצרו 17.7.2014 (עמ' 3, ש' 11 לת/2) ושחרורו בפועל הנו ביום 27.4.2017. לכאורה, בהינתן מועד זה הרי שבמועד ביצוע העבירות על פי כתב האישום דכאן מיום 25.2.20 תלוי ועומד היה המאסר על תנאי שתוקפו למשך 3 שנים ולמעשה בשלהי תקופת התנאי.

29. למול עובדות אלו, טוען הסנגור כי על פי עריכת תחשיב, מועד השחרור כעבור 27 חודשים מיום הכליאה (17.7.14) הנו למעשה יום 17.10.16. ביום זה לטענת הסנגור החלה תקופת התנאי ופקיעתה שלוש שנים לאחר מכן הנה ביום 17.10.19, כך שלטענתו במועד ביצוע העבירות לא היה תלוי ועומד תנאי בר הפעלה כנגד הנאשם.

30. סעיף 52(ג) לחוק העונשין מורה, כי

(ג) **תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר;** אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב' 1 לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

31. הכלל הוא כי תקופת התנאי תחל ביחס לנדון אשר נושא עונש מאסר במועד מתן גזר הדין- ביום שחרורו ממאסר. בהעדר טענה להצטבר תקופת התנאי לתקופה נוספת במהלך שחרור בערובה ו/או חופשה מיוחדת כאמור בסייפת סעיף 52(ג) הנ"ל הרי שמועד תחילת התנאי הנו מיום שחרורו של הנאשם ממאסר על פי נתוני משטרת ישראל ושב"ס ולמעשה החל מיום 27.4.2017 (ת/3). תחשיב הכליאה והנתונים שעמדו בפני שב"ס לצורך קביעת תקופת המאסר ובאיזה אופן ביחס למאסרים אחרים וכיו"ב אינם עומדים בפני בית משפט זה ומשכך לא ניתן להתייחס לעריכת התחשיב הנטען לגופו של עניין.

32. על פי סעיף 55 לחוק העונשין, הכלל הוא, כי

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

33. הנאשם היה עצור בתיק זה מיום 12.3.20 ועד 20.3.20 (ת/3).

34. על פי הנטען, שוהה הנאשם כיום במעצר. יש להורות על ריצוי עונשו בהליך זה במצטבר לכל עונש שהוטל עליו בהליך אחר.

35. לאור כל האמור הנני גוזרת את דינו של הנאשם -

- א. מאסר לתקופה של 18 חודשים.
- ב. הנני מורה על הפעלת תנאי בן 9 חודשים שהוטל על הנאשם על פי גזר הדין בת"פ 45009-07-14 מיום 16.9.14.
- ג. המאסרים המנויים בסעיפים א ו- ב ירוצו כך ש- 6 חודשים ירוצו בחופף והיתרה מצטבר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.3.20 ועד 20.3.20, הכל בנוסף לכל מאסר אחר אותו הוא מרצה.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב, ויורשע עליה בדיון.
- ה. קנס בסך של 200 ₪ או יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.9.23.
- * **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- * **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.
- * **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ו. הנאשם ישלם פיצוי לנפגעי העבירה, עדי תביעה 14 ו-16, יחד ולחוד, בסך כולל של 5,000 ₪.
- הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ₪ כל אחד, החל מיום 10.10.23 ובכל 10 לחודש עוקב.
- הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

עמוד 7

המוצגים יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.